DZIENNIK URZĘDOWY

Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów

Nr. 20. | WARSZAWA, DNIA 9 MAJA 1925. | ROK VII.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

55. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 maja 1925 r. o wprowadzeniu w obieg pocztowych znaczków opłaty nowej edycji.
56. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 27 kwietnia 1925 r. L. 4381 G. D. P i T. w sprawie terminów podjęcia przesyłek pocztowych.
57. Uchwała Rady Ministrów z dn. 16 lipca 1924 r. w sprawie specjalnych dodatków w służbie pocztowej, telefonicznej i telegraficznej.

Zarządzenia:

58. Instrukcja o ewidencji woreczków do bilonu.

Okólniki: Opis banknotów 5-cio złotowych II emisji. — Opis banknotów 10-cio złotowych II emisji. — Zaświadczenia wpłaty w obrocie czekowym PKO. dla zastępstw Banku Polskiego. — Umorzenie uprawnień łuckiego oddziału Banku Kredytowego w Warszawie. — Urzędy zbiorcze przesyłek listowych do Palestyny i Syrji. — Przewóz poczty listowej przez organa kolejowe. — Zmiany w ruchu telegraficznym międzynarodowym. — Sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej. — Sprostowanie taryfy radjotelegraficznej. — Wykaz książeczek wkładkowych PKO., z których wypłaty doraźne są wzbronione. — Wykaz odnalezionych książeczek wkładkowych PKO. z których wypłaty doraźne są dozwolone. — Legitymacje i dokumenty unieważnione. — Konkursy. — Odwołanie konkursu.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Telegrafów: Kraków.

Dział nieurzędowy.

Ustawy i rozporządzenia.

55

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 maja 1925 r. o wprowadzeniu w obieg pocztowych znaczków opłaty nowej edycji.

Na mocy art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obieg pocztowe znaczki opłaty nowej edycji wartości 5, 10 i 15 groszy.

§ 2. Rysunek znaczka wartości 5 gr. o wymiarze 20,0×25,5 m/m, przedstawia widok ratusza w Poznaniu, otoczonego ramką ornamentacyjną. W górnej części znaczka, po lewej stronie, umieszczono cyfrę i napis „5 gr.“, u dołu zaś godło Państwa i napis: „Poczta Polska“. Kolor znaczka zielony.

§ 3. Rysunek znaczka 10 gr., o wymiarze 20,2×25,5 m/m., otoczony ramką ornamentacyjną, przedstawia widok Placu Zamkowego w Warszawie, z kolumną króla Zygmunta III. W górnej części znaczka ,po lewej stronie, umieszczono cyfrę i napis: „10 gr.“, u dołu zaś godło Państwa i napis: „Poczta Polska“. Kolor znaczka — fioletowy.

§ 4. Rysunek znaczka 15 gr., o wymiarze 20,2×25,5 m/m., przedstawia widok Wawelu, otoczonego ramką ornamentacyjną. W górnej części znaczka, po lewej stronie, umieszczono cyfrę i napis „15 gr.“, u dołu zaś godło Państwa i napis: „Poczta Polska“. Kolor znaczka — czerwony.

§ 5. Znajdujące się w obiegu znaczki powyższych wartości dawnej edycji są ważne aż do zupełnego ich wyczerpania.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

56

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 kwietnia 1925 L. 4381 G. D. P. i T. w sprawie terminów podjęcia przesyłek pocztowych.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. Ust. R. P. nr. 58 z 1924 poz. 584), zarządza się co następuje:

§ 1. Termin podjęcia przesyłek pocztowych, awizowanych lub takich, których podjęcie zastrzegł sobie odbiorca, wynosi w obrocie wewnętrznym i zagranicznym:

1) dla zwykłych i poleconych *przesyłek listowych* bez pobrania:
   w miejscowym okręgu doręczeń 14 dni
   w zamiejscowym „ „ 30 dni
   Dla takich przesyłek poste-restante 14 dni.

2) dla przesyłek listowych za pobraniem oraz dla zleceń pocztowych:
   7 dni w miejscowym okręgu doręczeń i w okręgu listonosza wiejskiego,
   14 dni w zamiejscowym okręgu doręczeń,
   7 dni dla przesyłek listowych za pobraniem oraz zleceń pocztowych poste restante;

3) dla *listów wartościowych* bez pobrania i za pobraniem:
   7 dni w miejscowym okręgu doręczeń i w okręgu listonosza wiejskiego,
   14 dni w zamiejscowym okręgu doręczeń,
   7 dni dla listów wartościowych poste restante;

4) a) dla *paczek* z żywemi zwierzętami, bez pobrania i za pobraniem oraz takich paczek poste restante 48 godzin,
   b) dla paczek z wszelką inną zawartością bez pobrania i za pobraniem:
      7 dni w miejscowym okręgu doręczeń i w okręgu listonosza wiejskiego,
      14 dni w zamiejscowym okręgu doręczeń,
      7 dni dla paczek poste restante;

5) dla *przekazów* pocztowych i telegraficznych oraz przekazów wypłaty i czekowych P. K. O.:

7 dni w miejscowym okręgu doręczeń i w okręgu listonosza wiejskiego,
14 dni w zamiejscowym okręgu doręczeń,
14 dni dla przekazów poste restante.

§ 2. Termin podjęcia paczek z żywemi zwierzętami (§ 1 punkt. 4a) liczy się od czau nadejścia paczki,—dla wszystkich zaś innych przesyłek pocztowych, wymienionych w § 1, — od dnia następnego po nadejściu do urzędu pocztowego.

Do terminu podjęcia wlicza się także niedziele i święta.

§ 3. Terminy podjęcia, wskazane w § 1 nie wchodzą w zastosowanie, jeżeli:

a) odbiorca odmówił przyjęcia,
b) doręczenie lub dosłanie jest niemożliwe z innych powodów,
c) nadawca zarządził dosłanie lub zwrot,
d) odbiorca zarządził dosłanie do nowego miejsca swego pobytu,
e) w zleceniu pocztowem oznaczono wcześniejszy dzień płatności.

§ 4. a) Po upływie terminów wskazanych w § 1 tudzież w wypadkach podanych w § 3 punkt a) i b) zwraca się do miejsca nadania, względnie miejsca zamieszkania nadawcy: zwykłe i polecone przesyłki listowe bez pobrania i za pobraniem, przekazy pocztowe, przekazy wypłaty i czekowe P. K. O., listy wartościowe i paczki z żywemi zwierzętami bez pobrania i za pobraniem. Z innemi niedoręczalnemi paczkami bez pobrania i za pobraniem postępuje się według osobnych obowiązujących przepisów.

Z niewykupionemi zleceniami pocztowemi postępuje się według postanowień § 2 ustęp 12 rozporz. Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 października 1924 w sprawie zleceń pocztowych w obrocie wewnętrznym (Dz. Ust. R. P. nr. 93 poz. 868) w brzmieniu podanem w § 1 rozp. Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 lutego 1925 w sprawie protestowania weksli, przesyłanych w zleceniach pocztowych (Dz. Ust. R. P. nr. 16 poz. 112).

b) Przepisy w punkcie a) niniejszego paragrafu co do zwrotu odnoszą się analogicznie do przekazów telegraficznych z tą różnicą, że przed zwrotem zawiadamia się — o niedoręczalnych przekazach telegraficznych nadawców w wypadkach określonych osobnemi przepisami.
c) W wypadkach wskazanych w § 3 punkt c) i d) postępuje sę według zarządzenia nadawcy lub odbiorcy, przyczem w razie zbiegu obu tych zarządzeń uwzględnia się przedewszystkiem zarządzenie nadawcy.

§ 5. Przy dosyłaniu lub zwrocie przesyłki obowiązują w nowym urzędzie oddawczym na nowo terminy podjęcia, ustanowione w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Dyrekcje Poczt i Telegrafów mogą w wypadkach nagromadzenia się paczek skrócić na pewien okres czasu terminy podjęcia, ustanowione w § 1. Zarządzenie takie podane będzie do ogólnej wiadomości zapomocą obwieszczeń, wywieszonych w poczekalniach odnośnych urzędów pocztowych.

§ 7. Rozporzadzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Z dniem powyższym tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 kwietnia 1925 L. 4381/V G. D. P. i T. w sprawie terminów podjęcia przesyłek pocztowych.

§ 1. Przesyłki awizowane (§ 1 rozp.) są te przesyłki, o których nadejściu zawiadamia się odbiorców za pomocą dokumentów oddawczych, przesyłki zaś zastrzeżone, te przesyłki, których podjęcie na poczcie zastrzegł sobie odbiorca.

§ 2. Celem przestrzegania terminów podjęcia (§ 1 rozp.) urzędy pocztowe *oddawcze* obowiązane są umieszczać odcisk datownika na przesyłkach, przeznaczonych do *podjęcia w urzędzie* (przy paczkach na adresach pomocniczych), na odnośnych dokumentach oddawczych jak również na nadeszłych przesyłkach dosłanych lub zwróconych, (przy paczkach na adresach pomocniczych).

§ 3. Z paczkami krajowemi niepodjętemi w terminie przepisanym (§ 4a rozp.) urzędy pocztowe postępują według art. 38 do 40 „Tymczasowej instrukcji o paczkach" (Dz. U. nr. 11 z 1919), z takiemi zaś paczkami zagranicznemi według §§ 80 do 87 rozporz. b. Ministra Poczt i Tel. z dn. 21. XII. 1921 L. 8440/VI w sprawie zaprowadzenia wymiany paczek z zagranicą (Dz. U. nr. 2 z 1922) oraz okólnika b. Min. P. i T. z dnia 10. XII. 1923 L. 10058/VII (Dz. U. nr. 55 z 1923, z paczkami amerykańskiemi według § 15 przepisów wykonawczych do umowy z Ameryką (Dz. U. Nr. 34 z 1923, str. 595).

Z niedoręczalnemi przekazami telegraficznemi (§ 4b) rozp. urzędy pocztowe postępują według § 6 wzgl. 9 rozp. b. Min. P. i T. z dnia 21. XII. 1921 L. 2837/V w przedmiocie obrotu pieniężnego zapomocą przekazów telegraficznych (Dz. U. nr. 57 z 1921).

Z niedoręczalnemi zleceniami pocztowemi (§ 4b rozp.) urzędy pocztowe postępują według uzupełnień do § 2 ustęp 12 podanych na str. 64 Dz. U. nr. 7 z 1925 względnie do § 6 odnośnych przepisów wykonawczych na str. 65 tegoż Dziennika Urz.

§ 4. Prawo czasowego skrócenia terminów podjęcia paczek w poszczególnych urzędach pocztowych przysługuje Dyrekcjom Poczt i Telegrafów na wniosek dotyczących urzędów pocztowych. Dyrekcje obowiązane są wydane zarządzenia podać do wiadomości Gen. D. P. i T. i I. K. R.

57

Uchwała Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. w sprawie specjalnych dodatków w służbie pocztowej, telefonicznej i telegraficznej.

Na podstawie art. 10 ustawy z 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska przyznaje się następujące dodatki specjalne w państwowym zarządzie pocztowym, telegraficznym, telefonicznym, uzasadnione szczególnemi właściwościami służby tego działu zarządu państwowego.

§ 1.

Dodatek za nocną służbę.

1) Urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze pocztowi, telegraficzni i telefoniczni otrzymują za pełnienie służby w porze nocnej, a mianowicie między godziną 22 a 6 odrębne wynagrodzenie za każdą gdzinę służby nocnej, przypadającej w tych godzinach.

2) Jednostkę wynagrodzenia stanowi wynagrodzenie za godzinę służby nocnej, przyczem służba, trwająca mniej niż 30 minut liczyć się będzie za pół godziny, służba zaś trwająca ponad 30 minut, aczkolwiek nie wypełnia całej godziny pracy, liczyć się będzie za całą godzinę nocnej służby.

3) Jednostkę wynagrodzenia za nocną służbę (t. j. za godzinę nocnej służby) ustala się następująco:

a) dla urzędników w urzędach pocztowych, telegraficznych i telefonicznych i pocztowo-telegraficznych — w Warszawie na 0,6 punkta, w urzędach I i II klasy na 0,5 punkta — III i IV klasy na 0,4 punkta, V i VI klasy oraz w agencjach na 0,3 punkta,

b) dla niższych funkcjnarjuszów w wysokości dwóch trzecich (2/3) kwoty przypadającej dla urzędników.

Jeśli w tej samej miejscowości znajduje się więcej urzędów pocztowych, telegraficznych, telefonicznych i pocztowo-telegraficznych rozmaitych klas, wynagrodzenie za nocną służbę reguluje się według zasad przewidzianych dla tego urzędu, który zaliczony jest do najwyższej klasy.

4) Za służbę nocną, opłacaną w podany wyżej sposób, uważa się jedynie służbę faktycznie pełnioną w nocy. Natomiast za czas przerw podczas służby całonocnej pobierać będą funkcjonarjusze połowę wynagrodzenia, określonego w punkcie 3 niniejszego paragrafu.

5) Funkcjonarjusze, pełniący służbę całonocną w rozumieniu punktu 1 mają prawo do wypoczynku następującego bezpośrednio po tej służbie, a wynoszącego najmniej 24 a najwięcej 30 godzin.

6) Godzina służby nocnej liczy się na równi z godziną służby dziennej.

7) Od pobierania wynagrodzenia za nocną służbę wykluczeni są funkcjonarjusze, których służba nocna zbiega się z takiemi czynnościami służbowemi, za które opłaca się odrębne wynagrodzenie poza płacą normalną (np. wynagrodzenie za służbę w pocztach ruchomych, ewentualnie dodatkowe wynagrodzenie w służbie technicznej i t. p.)

§ 2.

Dodatek dla personelu pocztowego za pracę w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty kolejami.

1) Urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze pocztowi otrzymują za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych) i przy konwojowaniu poczty w pociągach kolejowych, oraz za czas pobytu poza stałem miejscem służbowem, spowodowanego tą służbą, osobne wynagrodzenie w stosunku do czasu rzeczywistej pracy i pobytu poza stałem miejscem służbowem.

2) Czas podlegający wynagrodzeniu oblicza się osobno za każdą poszczególną jazdę tam i z powrotem łącznie z czasem spoczynku na stacji końcowej t. j. od chwili wyznaczonej na rozpoczęcie pracy w ambulansach, lub przy konwoju na stacji wyjściowej do chwili normalnego przyjazdu pociągu pocztowego z powrotem t. j. różnicę czasu między spóźnionym a normalnym planowym czasem przyjazdu. Czas spóźnionego powrotu podlega wynagrodzeniu tylko wówczas, gdy przekracza dwie godziny.

Podstawą w oznaczaniu normalnego czasu odjazdu i przyjazdu pociągu, w którym przewozi się pocztę w ambulansach i pod konwojem jest służbowy rozkład jazdy. W oznaczaniu czasu spóźnienia przyjazdu roz-

strzygają właściwe organa kolejowe lub pocztowe, wykonywujące kontrolę odjazdów i przyjazdów pociągów pocztowych.

3) Jednostkę wymiaru wynagrodzenia stanowi wynagrodzenie za jedną godzinę, przyczem czasu do 30 minut włącznie nie uwzględnia się, czas zaś od 31 do 60 minut liczy się za całą godzinę.

Wynagrodzenie godzinowe wynosi:

a) dla urzędników ambulansowych	0,9	punkta
b) dla samodzielnych kierowników ambulansów drugorzędnych (ambulansów konduktorskich)	0,7	„
c) dla niższych funkcjonarjuszów jeżdżących w ambulansach niesamodzielnie	0,65	„
d) dla konwojantów poczty koleją	0,5	„

Za późniejszy wyjazd ze stacji wyjściowej ani za wcześniejszy powrót w stosunku do planowego odjazdu i przyjazdu pociągów nie potrąca się przypadających należytości.

4) Wynagrodzenie ambulansowe względnie konwojowe wypłaca się za każdą jazdę po jej dokonaniu.

§ 3.

Dodatek tytułem tantjemy telegraficznej.

1) Urzędnicy zajęci w dziale telegraficznym otrzymują tantjemę telegraficzną od ilości odpracowanych jednostek pracy.

2) Jednostkę pracy stanowi 10 słów taryfowych odtelegrafowanych lub przyjętych telegramów na aparatach wszystkich systemów jako to:

na aparacie Morse'a, aparacie telefonicznym dla ruchu telegraficznego, na aparacie Siemens'a, stukaczu, Whesatone'a, Hughes'a, Hughes'a duplex i Baudot'a, jakoteż telegramów, wydanych lub odebranych od abonentów.

3) Tantjemę oblicza się na każde 10 jednostek pracy, przyczem część 10 jednostek liczy się za całość np. 1147 jednostek zaokrągla się na 1150 jednostek.

4) Jednostkę wynagrodzenia stanowić będą na każde 1000 jednostek pracy, dla pracujących na aparacie Morse.a, telefonicznym dla ruchu telegraficznego oraz za wydane lub odebrane telegramy przez telefon od

abonentów	15	punktów
na aparacie Siemens'a, stukaczu i Wheatst. .	17	„
„ „ Hughes'a	24	„
„ „ „ duplex i Baudot'a „ . .	30	„

§ 4.

Dodatek za radjospecjalność.

1) Przyznaje się funkcjonarjuszom technicznym, pełniącym służbę wykonawczą w państwowych radjostacjach (urzędach radjotelegraficznych) radjotechnikom, radjotelegrafistom, radjomonterom i radjomechanikom pobierającym uposażenie ze Skarbu Państwa według odpowiedniej grupy uposażenia specjalny dodatek o następującej ilości punktów dla poszczególnych kategrji pracwników państwowych:

dla V	grupy	uposażenia	275	punktów
„ VI	„	„	200	„
„ VII	„	„	150	„
„ VIII	„	„	120	„
„ IX	„	„	97,5	„
„ X	„	„	82,5	„
„ XI	„	„	67,5	„
„ XII	„	„	60	„
„ XIII	„	„	52,5	„
„ XIV	„	„	48,75	„
„ XV	„	„	41	„

2) Radjospecjaliści wynagradzani nie według jednej z powyższych grup uposażenia nie mają prawa pobierania dodatku za specjalność.

3) Przy oddelegowaniu, lub przeniesieniu poza miejsce służby, wymienione w p. 1 niniejszego rozporządzenia, radjospecjalista otrzymuje tylko wtedy dodatek za specjalność, jeżeli jest zatrudniony w specjalności, do której ten dodatek jest przywiązany.

4) Dodatek za radjospecjalność należy się tylko za czas rzeczywistego pełnienia służby, do której dodatek ten jest przywiązany.

Choroby oraz urlopy płatne o ile takowe nie przekraczają czasu 2 miesięcy, nie pozbawiają radjospecjalisty, zatrudnionego w miejscach wskazanych w p. 1 i 4 niniejszego paragrafu prawa pobierania w mowie będącego dodatku.

Zawieszeni w czynnościach funkcjonarjusze dodatku za specjalność nie otrzymują.

§ 5.

Postanowienia ogólne.

Celem obliczenia wynagrodzeń w złotych polskich (względnie w markach polskich) mnoży się mnożną, przewidzianą w art. 5 ustawy z 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska przez powyższe punkty, przyczem każdorazowa zmiana mnożnej ma analogiczne i automatyczne zastosowanie w odniesieniu do obliczania powyższych dodatków z tem, że dopłata ustalona w myśl tego artykułu ma znaczenie przy obliczaniu powyższych dodatków, począwszy od 16 odnośnego miesiąca.

Kwoty końcowe iloczynu, wynikającego z pomnożenia punktów przez mnożną, będą uwzględniane tylko w pełnych dziesięciu tysiącach marek (odpadają więc pięciotysiączki, tysiączki, setki, dziesiątki i jednostki marek).

Sposób szczegółowego obliczania, rozwinięcia zasad, wyrażonych w powyższych paragrafach, pozostawia się Generalnej Dyrekcji P. i T.

§ 6.

Uchwała niniejsza obowiązuje co do dodatku za nocną służbę (§ 1) i dodatku tytułem tantjem telegraficznych (§ 3) od 1 października 1923 r.

Co do dodatku personelu pocztowego za pracę w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty kolejami (§ 2) liczyć się będą wymienione w obecnej uchwale należytości godzinowe (0,9, 0,7, 0,65 i 0,5) od

1 sierpnia 1924 r. za czas zaś od 1 października 1923 r. do 31 lipca 1924 r. włącznie obowiązywać mają następujące stawki:

dla urzędnika ambulansowego	0,65 punkta
„ samodzielnego kierownika ambulansu . . .	0,5 „
„ niższego funkcjonarjusza	0,45 „
„ konwojanta poczty	0,35 „

Co do dodatku za radjospecjalność (§ 4) obowiązywać będą wymienione w obecnej uchwale stawki od 1 maja 1924 r. za czas zaś od 1 października 1923 r. do 30 kwietnia 1924 r. obowiązywać będą dotychczasowe stawki w wysokości 25% całkowitego miesięcznego uposażenia.

PRZEPISY WYKONAWCZE.

Na podstawie ostatniego ustępu § 5-go uchwały Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. w sprawie specjalnych dodatków w służbie pocztowej, telefonicznej i telegraficznej zarządza się co następuje:

Do § 1-go.
Dodatek za nocną służbę.

Zaprowadzenie służby nocnej w urzędach pocztowych i telegraficznych, jak również określanie *ilości* funkcjonarjuszów, którzy do tej służby winni być przeznaczeni należy do kompetencji poszczególnych Dyrekcji P. i T. Przed uzyskaniem więc zezwolenia przełożonej Dyrekcji P. i T. urzędy p. t. nie mogą wypłacać należności, przypadających z tytułu nocnej służby.

Do pobierania dodatku za nocną służbę są uprawnieni funkcjonarjusze etatowi, prowizoryczni i praktykanci oraz pracownicy kontraktowi i siły zastępcze.

Prócz wymienionych w p. 7-ym § 1-go powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów od pobierania dodatku za nocną służbę są wykluczeni pracownicy radjotelegrafu, którzy pobierają dodatek za radjospecjalność oraz ci funkcjonarjusze i pracownicy, którzy korzystają po nocnej służbie z odpoczynku dłuższego, niż 30 godzin. Atoli nie uważa się za przekroczenie 30 godzinnego okresu wypoczynkowego rozpoczęcie służby dnia następnego w przeciągu całej pierwszej godziny po ukończeniu 30 godzinnego wypoczynku. (Np. gdy służbe nocną ukończono o 8-ej dnia jednego, a służbę dzienną w dniu następnym rozpoczęto o 15-ej z uwagi na to, iż o tej dopiero godzinie następuje zmiana dzienna).

Za służbę całonocną uważa się służbę, trwającą zasadniczo pełnych 8 godzin w porze od g. 22 do g. 6-ej.

Wynagrodzenie za służbę nocną przysługuje *za każdą godzinę* służby pełnionej w tej porze.

O ile służba nocna kończy się przed g. 6 rano do czasu służby nocnej dolicza się czas potrzebny na powrót do domu.

Za przerwy w służbie całonocnej należy uważać przerwy, umożliwiające udanie się na spoczynek na czas w podziale służby z góry oznaczony. W podobny sposób jak przerwy w służbie wynagradzać należy również noclegi funkcjonarjuszów pocztowych w lokalach urzędów, za-

prowadzone dla bezpieczeństwa kasy, o ile dany funkcjonarjusz nie posiada mieszkania rządowego w budynku tego urzędu i o ile w dniu następnym po takim noclegu pełni służbę normalną. Jednakże warta funkcjonarjuszów pocztowych, ustanowiona w urzędach pocztowych w porze nocnej z obowiązkiem stałego czuwania uważana być winna za służbę nocną w rozumieniu § 1 ust. 1, 4, 5 i 6 powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów i za pełnienie jej funkcjonarjuszowi przysługuje ustalony dodatek w pełnym wymiarze.

Za odrębne wynagrodzenie w rozumieniu p. 7-go § 1-go wzmiankowanego rozporządzenia nie uważa się tantjem telegraficznych.

Wynagrodzenie za nocną służbę oblicza się za każdy miesiąc z dołu, mnożąc iloczyn utworzony z ilości godzin płatnych i ilości punktów, stanowiących wynagrodzenie za godzinę nocnej służby przez obowiązującą w danym miesiącu mnożną uposażeniową.

W wyniku pomnożenia ułamków groszy nie uwzględnia się.

Wypłatę wynagrodzenia za nocną służbę uskuteczniają urzędy w końcu miesiąca, sporządzając w tym celu „Wykazy należytości za nocną służbę“ druk nr. 673.

Wykazy te winny być sporządzone według działów wykonywanej w nocy służby na podstawie list obecności funkcjonarjuszów w nocnej służbie.

Za prawidłowość sporządzenia tych wykazów odpowiedzialny jest naczelnik urzędu.

Ogólną wypłaconą sumę według zestawionych wykazów wpisuje się z końcem miesiąca w ogólnym rachunku miesięcznym do rozdziału 2 względnie 2a § 2 poz. 4 rozchodów pod tytułem „należytości za nocną służbę“, a w dniu wypłaty wypłaconą kwotę wpisuje się do wykazu stanu kasy.

Rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia za nocną służbę z dnia 28 sierpnia 1922 roku (Dz. U. M. P. i T. nr. 44 z r. 1922) znosi się.

Do § 2-go.

Dodatek dla personelu pocztowego za pracę w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty kolejami.

Do pobierania wynagrodzenia ambulansowego i konwojowego są w zasadzie uprawnieni tylko funkcjonarjusze etatowi, prowizoryczni i praktykanci. O ile pracownik kontraktowy lub siła zastępcza wyjątkowo został przez władzę wyznaczony do zastępczego pełnienia służby w ambulansie lub konwoju wynagrodzenie powyższe również mu przysługuje.

Wynagrodzenie godzinowe otrzymuje funkcjonarjusz pocztowy również za czas jazdy wykonanej nieczynnie, wyłącznie celem objęcia służby ambulansowej lub konwojowej w pewnej stacji kolejowej, lub celem powrotu do siedziby swego przełożonego urzędu po ukończeniu tej służby. Wysokość wynagrodzenia za ten czas zależna jest od charakteru służby, którą funkcjonarjusz ma pełnić lub którą pełnił.

W razie, gdy niższy funkcjonarjusz w czasie jazdy w jednym lub drugim kierunku zajęty jest w różnym charakterze służbowym, przewi-

dującym różne wynagrodzenie, — wówczas za całą jazdę otrzymuje wynagrodzenie, jakie wypada za zajęcie wyżej wynagradzane.

Funkcjonarjusz pocztowy, który w czasie wykonywania służby ambulansowej lub konwojowej zachorował — otrzymuje za czas pobytu poza stałem miejscem służbowem, spowodowany chorobą, stwierdzoną świadectwem lekarskiem, diety na zasadach, przewidzianych postanowieniami o należnościach za podróże służbowe funkcjonarjuszów państwowych. Diety te liczą się od daty następującej po zachorowaniu, które winno być niezwłocznie zgłoszone we właściwym miejscowym urzędzie pocztowym i przełożeństwie danego ambulansu lub konwoju. Za czas czynnej służby i ewentualnego wypoczynku na końcowej stacji do dnia zachorowania włącznie, funkcjonarjusz ambulansowy lub konwojowy, który zachorował, otrzymuje właściwe wyngrodzenie godzinowe. Prócz powyższego wynagrodzenia otrzymuje chory funkcjonarjusz zwrot kosztów powrotu do stałego swego miejsca służbowego, o ile nie wracał służbowo w wagonie pocztowym w myśl postanowień o należnościach za podróże służbowe funkcjonarjuszów państwowych.

Diety i zwrot kosztów powrotu z powyższego tytułu wypłaca się z kredytów, przewidzianych na podróże służbowe.

Wynagrodzenie za każdą pełną jazdę t. j. za jazdę tam i z powrotem oblicza się, mnożąc iloczyn, utworzony z ilości godzin płatnych i ilości punktów, stanowiących wynagrodzenie ambulansowe wzgl. konwojowe za godzinę, przez każdorazowo obowiązującą mnożną uposażeniową. W wyniku pomnożenia ułamków groszy nie uwzględnia się.

Wypłacane wynagrodzenie ambulansowe i konwojowe zarachowuje się w „rachunku wypłaconych należytości ambulansowych na druku 668 w sposób, określony w rozp. b. M. P. i T. z dnia 4.VIII 1920 r. nr. 21493/1677/VI (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 19 poz. 205) i wpisuje się w dniu wypłaty do wykazu stanu kasy.

Ogólną zaś sumę miesięczną rachunku wzg. zestawienia tych rachunków wpisuje się w ogólnym rachunku miesięcznym do rozdziału 2-go wzgl. 2a § 2 poz. 8 rozchodów pod tytułem: „należytości personelu poczt ruchomych".

Poprzednie rozporządzenia, stanowiące o dodatkach dla personelu pocztowego za pracę w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty kolejami, o ile w niniejszem rozporządzeniu inaczej nie postanowiono, znosi się.

Do § 3-go.

Dodatek tytułem tantjemy telegraficznej.

Tantjemę oblicza się za telegramy państwowe, prywatne, meteorologiczne i służbowe.

Do pobierania tantjemy telegraficznej uprawnieni są, tak funkcjonarjusze etatowi, prowizoryczni i praktykanci, jak i pracownicy kontraktowi i siły zastępcze.

W celu ustalenia jednostek pracy urzędnicy winni dokładnie obliczać ilość odpracowanych słów i oznaczać ją w dzienniku aparatowym po skończonej służbie, potwierdzając to własnoręcznym podpisem.

Ilość słów odpracowanych na aparatach szybkobieżnych połączeń krajowych należy obowiązkowo sprawdzać z korespondującym urzędem

przy sporządzaniu bilansu za dobę. Dla ułatwienia sporządzenia bilansu na aparatach Hughes'a i Baudot'a w ruchu wewnętrznym winni urzędnicy przy dawaniu kwitu na przyjęte lub oddane telegramy podawać w kwicie ilość otrzymanych lub wydanych telegramów — nr. pierwszego i ostatniego w serji telegramu, prócz tego zaś w nawiasie należy podać jeszcze przy każdym kwicie ogólną ilość odpracowanych telegramów i słów , np.: R. 10 nr. 7 — nr. 484 (200 słów), następny kwit — R. 10 — 241 — 683 (20 telegramów 400 słów), ostatni kwit za dobę — R. 5 — 8 — 341 (855 telegramów, 12.000 słów.

Po północy urzędnik przeznaczony do formowania wykazów ruchu telegramów za dobę formuje takie wykazy słów wypracowanych przez każdego oddzielnie za daną dobę na druku 1017 i przedstawia je naczelnikowi urzędu.

Zestawienia i obliczenia tantjemy naczelnik urzędu lub wyznaczony do tego urzędnik winien sprawdzić przy pomocy odnośnych dokumentów i w razie potrzeby uzupełnić lub poprawić.

W celu otrzymania ilości odpracowanych jednostek, za które przypada tantjema, ogólną ilość odpracowanych słów w ciągu danego miesiąca dzieli się przez 10:

Część 10 słów liczy się za całą jednostkę, np. 18743 słowa stanowi 1875 jednostek.

Mniej, niż 5 jednostek nie bierze się w rachubę, zaś 5 i więcej jednostek zaokrągla się do pełnych dziesiątek np. 1874 jednostek stanowi przy obliczeniu 1870 zaś 1875 jednostek stanowi przy obliczeniu 1880.

Należytość za ilość jednostek pracy poniżej 1000 oblicza się proporcjonalnie do ustalonych stawek.

Jeżeli na apracie systemu Hughes'a pracuje jeden urzędnik bez kontrolera, oblicza się ilość odpracowanych przez niego słów, za które należy się tantjema, wyłącznie dla niego, jeżeli zaś pracuje z kontrolerem, ilość opracowanych słów dzieli się na połowę t.j. dla każdego z obsługujących aparat.

Na aparacie Hughes'a Duplex, o ile obsługa składa się z dwóch urzędników, ilość słów wydanych i przyjętych telegramów zlicza się razem i dzieli na połowę, jeżeli zaś jest jeszcze i kontroler wówczas ogólna ilość odpracowanych słów dzieli się na trzy części t. j. na ilość osób, obsługujących aparat.

Powyższe bliczenie stosuje się i dla aparatu Baudot'a, przyczem 1 sektor Baudot'a uważa się jako Hughes Duplex.

Za telegramy odtelegrafowane na aparacie systemu Siemens'a oblicza się tantjemę w ten sposób, że ilość słów wydanych zlicza się razem i dzieli na ilość osób, obsługujących aparat t. j. dla dziurkującego i puszczającego taśmę, przy przyjmowaniu zaś telegramów ilość słów przyjętych dzieli się również stosownie do ilości obsługi na dwie lub kilka części.

Sposób obliczania tantjemy za pracę na aparacie Siemens'a należy stosować również i za pracę na aparacie Wheatstone'a.

Wypłata tantjemy telegraficznej następuje w miesiącu następnym za miesiąc poprzedni po sprawdzeniu zestawień odpracowanych jednostek i sporządzeniu wykazu przypadającej do wypłaty tantjemy telegraficznej na druku 1019.

Ogólną sumę miesięczną zestawionych wykazów wpisuje się w wykazie stanu kasy w dniu wypłaty oraz z końcem miesiąca w ogólnym rachunku miesięcznym do rozdziału 2 wzgl. 2 a § 2 poz. 6 rozchodów pod tytułem „tantjemy telegraficzne".

Wszystkie dotychczas obowiązujące rozporządzenia w sprawie tantjemy telegraficznej w szczególności: z dnia 27 sierpnia 1919 r. nr. 23928/816/VIII (Dz. U. M. P. i T. nr. 13 z r. 1919) z dn. 23 grudnia 1920 r. nr. 27929/2245/IX (Dz. U. M. P. i T. nr. 2 z r. 1921) i z dnia 14 października 1922 r. nr. 3627/IX (Dz. U. M. P. i T. nr. 46 z r. 1922) znosi się.

Do § 4-go.
Dodatek za radjospecjalność.

Za funkcjonarjuszy technicznych w rozumieniu uchwały Rady Ministrów z dnia 16.VII 1924 r. uważać należy inżynierów, techników, mechaników i wogóle wszelkich specjalistów, pełniących służbę *wykonawczą* w państwowych radjostacjach bez względu na to czy są funkcjonarjuszami etatowymi, prowizorycznymi lub pracownikami kontraktowymi z wyłączeniem pracowników, odbywających służbę próbną.

W razie delegacji lub przeniesienia radjospecjalisty dodatek za specjalność przysługuje tylko wówczas, jeżeli radjospecjalista pełni nadal funkcje *wykonawcze* w specjalności, do której przywiązany jest dodatek.

W wątpliwych wypadkach, czy danego funkcjonarjusza należy uważać za radjospecjalistę rozstrzyga Generalna Dyrekcja Poczt i Telegrafów.

Dodatek za radjospecjalność wypłaca się uprawnionym funkcjonarjuszom wzgl. pracownikom łącznie z uposażeniem wzgl. wynagrodzeniem na podstawie sporządzanych list płacy.

L. 5556/II/24 z 29 kwietnia 1925.

Zarządzenia.

58

Instrukcja o ewidencji woreczków do bilonu.

Dla odsyłek bilonu wprowadza się w urzędach pocztowych specjalne woreczki bilonowe, jednolicie tkane, a mianowicie:

a) *dla odsyłek między urzędami pocztowemi* woreczki jednego typu i jednej wielkości dla wszystkich odmian bilonu, wymiaru 20 × 30 cm. z paskiem amarantowym 2 cm. szerokości.

b) *dla odsyłek, formowanych przez urzędy pocztowe zbiorcze* okręgowe *do Banku Polskiego,* dziewięć następujących typów:

do	bilonu	1	groszowego	z 1	paskiem	czerwonym
„	„	2	„	z 2	paskami	czerwonymi
„	„	5	„	z 5	„	„
„	„	10	„	z 1	paskiem	zielonym
„	„	20	„	z 2	paskami	zielonymi
„	„	50	„	z 5	„	„
„	„	1	złotowego	z 1	paskiem	czarnym
„	„	2	„	z 2	paskami	czarnymi
„	„	5	„	z 5	„	„

(Dyrekcje P. i Tel. dla potrzeb urzędów pocztowych swego okręgu zamawiają woreczki do bilonu na zapas w ilościach, niezbędnych na bieżące potrzeby najbliższego kwartału, w Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów, urzędy pocztowe zaś zamawiają na uzupełnienie zatwierdzonych ilostanów u przełożonej Dyrekcji na podstawie zapotrzebowań, formowanych zgodnie z obowiązującemi przepisami (Dz. Urz. b. M. P. i T. nr. 12/20 r.).

Jak wynika z p. p. a) i b) woreczki pod a) otrzymują wszystkie urzędy pocztowe (dla odsyłek między urzędami), zaś woreczki pod b) jedynie okręgowe urzędy zbiorcze (dla odsyłek do Banku Polskiego wyłącznie).

Zamówienia woreczków nowych na miejsce zużytych mogą nastąpić tylko w drodze wymiany. Zamówienia na miejsce zaginionych muszą być poparte wynikami dotyczących reklamacyj, względnie doniesieniem, czy winny zagubienia woreczka zwrócił wartość woreczka.

Ceny wreczków są następujące:

pod p. a) — 1 zł. za sztukę,
pod p. b) — 70 gr. za sztukę.

Przydzielone woreczki urzędy inwentaryzują w/g cen wyżej oznaczonych.

Woreczki bilonowe oprócz pasków kolorowych, jak wyżej, nie otrzymują żadnych znaków.

Wszystkie urzędy pocztowe prowadzą ewidencję woreczków bilonowych, jak następuje:

Każdy z urzędów pocztowych otwiera w swojej księdze ewidencyjnej konta urzędów, z któremi utrzymuje stosunki z tytułu przesyłek bilonu, według następujących rubryk:

Nazwa urzędu, z którym utrzymuje się stosunki z tytułu przesyłek bilonu															
Ilość woreczków, otrzymanych z wymienionego wyżej urzędu								Ilość woreczków, wysłanych do wymienionego wyżej urzędu							
Data	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Uwagi	Data	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Uwagi
1								1							
2								2							
3								3							
"								"							
"								"							
31								31							
Razem								Razem							

Taki sam rachunek na drugie półrocze winien mieścić się na odwrotnej stronie.

Po stronie „ilość woreczków wysłanych“ danego konta notuje się każdego dnia na podstawie odnośnych dowodów ogólną cyfrę woreczków bilonowych, wysłanych odnośnemu urzędowi, podobnież postępuje się z cyfrą otrzymanych z tegoż urzędu wreczków po stronie „otrzymanych“.

Reszty w przychodzie, lub rozchodzie z każdego miesiąca należy prowadzić w ewidencji aż do wyrównania.

Urzędy przestrzegają z całą skrupulatnością, by wyrównywanie rachunków za woreczki wysłane, względnie nadeszłe, odbywało się bez zwłoki, czy to w drodze zwrotu odpowiedniej ilości woreczków próżnych, czy też z bilonem, stosownie do okoliczności. Nieprzestrzeganie tego może spowodować nadmierne zaleganie woreczków próżnych w jednych urzędach, przy równoczesnym braku woreczków do odsyłek bieżących w innych urzędach.

Nieusprawiedliwione zwłoki w wyrównaniu rachunków za woreczki wysłane, zainteresowane urzędy natychmiast reklamują. Gdyby reklamacja nie dała pożądanych wyników w normalnym czasie, zainteresowane urzędy donoszą o tem przełożonej Dyrekcji, która winnych karać ma z całą surowością.

W stosunkach okręgowych urzędów pocztowych zbiorczych z Bankiem Polskim obowiązuje następująca zasada:

Nadmiary bilonu urzędy przekazują do Banku Polskiego, otrzymując równocześnie od Banku Polskiego wzamian tą samą ilość woreczków próżnych tych samych typów, i odwrotnie: przy pobieraniu bilonu z Banku Polskiego w woreczkch plombowanych przez tenże Bank, urzędy przekazują Bankowi P. tytułem wymiany odpowiednią ilość woreczków próżnych tych samych typów.

Wobec tego prowadzenie ewidencji woreczków w stosunkach z Bankiem Polskim odpada.

Urząd, który nie będzie w stanie usprawiedliwić braku wreczka. pobiera od winnego funkcjonarjusza, ustalone odszkodowanie i zalicza je w przychód do § 6 rozdział II.

Woreczek bilonowy z chwilą przetarcia staje się nieużytecznym i podlega wymianie na nowy.

Nieoszczędne obchodzenie się z woreczkami, nieprowadzenie kontroli, prowadzenie jej nieścisłe, zwłokę w wyrównaniu rachunków za woreczki nadeszłe i wysłane, używanie woreczków bilonowych do celów, mijających się z przeznaczeniem, należy karać w drodze administracyjnej.

L. 1014/IV z 25 kwietnia 1925.

Okólniki.

Opis banknotów 5-cio złotowych II emisji.

W obiegu znajdują się banknoty Banku Polskiego 5-cio złotowe II emisji, z datą Warszawa, 15 lipca 1924 roku.

Banknoty te wykonane są na papierze z bieżącym wodnym znakiem B P w sześcioboku, w rysunkach i wymiarze nie różnią się od banknotów I emisji znajdujących się w obiegu, jedynie tylko posiadają zmieniony tekst, kształt cyfr numeracji i podpisy.

Strona przednia banknotu:

Pośrodku banknotu znajdują się napisy:

„Bank Polski
Pięć złotych
Prezes Banku: *Karpiński*

Naczelny Dyrektor: *Dr. Mieczkowski* Skarbnik: *Orczykowski*".

Odwrotna strona banknotu:

W środku banknotu są napisy:

„Bank Polski
Pięć złotych"

u dołu:

„Bilety Banku Polskiego są prawnym środkiem płatniczym. Podrabianie biletów, usiłowanie podrabiania, puszczanie w obieg lub usiłowanie puszczania w obieg podrobionych biletów podlega karom, wymienionym w art. 50-ym Statutu Banku".

Urzędy i agencje pocztowe na te szczegóły zwrócą uwagę przy rozróżnianiu banknotów autentycznych od falsyfikatów.

L. 1674/I z 23 kwietnia 1925.

Opis banknotów 10-cio złotowych II emisji.

W obiegu znajdują się banknoty Banku Polskiego 10-cio złotowe II emisji.

Rysunki i wymiary obrazu biletów 10-cio złotowych II emisji są takie same, jak biletów I emisji, a różnica polega na tem że:

1) bilety I emisji wykonane zostały na papierze białym, lekko rypsowanym (wytłaczana drobna krateczka) — bilety zaś II emisji na papierze kremowym, gładkim,

2) litery serji i cyfry numeru są odmiennego kroju i mniejsze, niż na biletach I emisji,

3) tekst przedniej strony biletu II emisji brzmi:

„Bank Polski
Dziesięć złotych

Warszawa, 15 lipca 1924 r.

Prezes Banku: *Karpiński*

Naczelny Dyrektor: *Dr. Mieczkowski* Skarbnik: *Orczykowski*".

Strony odwrotnej:

„Bilety Banku Polskiego są prawnym środkiem płatniczym. Podrabianie biletów, usiłowanie podrabiania, puszczanie w obieg lub usiłowanie puszczania w obieg podrobionych biletów podlega karom, wymienionym w art. 50-ym Statutu Banku".

Urzędy i agencje pocztowe na te szczegóły zwrócą uwagę przy rozróżnianiu banknotów autentycznych od falsyfikatów.

L. 1685/I z 23 kwietnia 1925.

Zaświadczenia wpłaty w obrocie czekowym P. K. O. dla zastępstw Banku Polskiego. Umorzenie uprawnień łuckiego oddziału Banku Kredytowego w Warszawie.

Dnia 4 maja 1925 r. Bank Polski otwiera Oddział w Łucku, a z tym samym dniem zostanie zwinięte Zastępstwo Banku Polskiego w tej miejscowości, powierzone Oddziałowi Banku Kredytowego w Warszawie. Uprawnienia, nadane Zastępstwom Banku Polskiego zarządzeniem z dnia 23 kwietnia 1924 r. nr. 1338/III (Dz. U. G. D. P. i T. nr. 19/1924, poz. 91) przestają z dniem 4 maja b. r. przysługiwać łuckiemu Oddziałowi Banku Kredytowego w Warszawie.

L. 1688/I z 23 kwietnia 1925.

Urzędy zbiorcze przesyłek listowych do Palestyny i Syrji.

Od 4 maja b. r. są urzędami zbiorczemi przesyłek listowych dla Palestyny urzędy pocztowe Warszawa 1, Lwów 2, Kraków 2 i ambulans Warszawa — Petrovice nr. 6 zaś przesyłek dla Syrji, kraju Alauitów i Libanu urząd Warszawa 1 i Lwów 2.

Ważniejsze miejscowości w Syrji:

Alep,
Alexandrette,
Antioche,
Arzous,
Azaz,
Bab,
Beylan,
Bosra,
Damas,
Damas — Bab Touma,
Damas — Midon,
Deir El Zor,
Deraa,
Djerablous,
Djessir El Chogour,
Douma,
Eriha,
Ezraa,
Geyroud,
Hama,
Harem,
Hassia.
Herbet Ghazale,
Homs,
Idlib,
Katma,
Kiri-khan,
Kuneitra,
Kuteife,
Maara,
Mabatli,
Membidge,
Nebik,
Omar Agha,
Rihanié,
Salimié,
Soueida,
Soueidié,
Yabroud,
Zebdani.

W kraju Alauitów:

Lattaquié,
Banias,
Djeblé,
Kadmous,
Kerdaha,
Omranié,
Rouad,
Safita,
Sahyoun,
Tartous,
Tel-Kelah,
Mechta,

W Libanie:

Akar,
Aley,
Amioune,
Baabda,
Baakline,
Baalbeck,
Batroun,
Becharré,
Beit Chebab,
Beit Mery,
Bekfaya,
Bent-Jebeil,
Beskinta,
Beyrouth,
Bhamdoune,
Broumana,
Damour,
Dehour El Choueir,
Deir El Kamar,
Djedeidé,
Djezzine,
Djoubeil,
Djounié,
Ehden,
Enfé,
Ghazir,
Hamana,
Hasbaya,
Hasroun,
Hermel,
Jib Jenin
Machghara,
Merdejeioun,
Nabatié,
Rachaya,
Rayak,
Saida,
Sofar,
Tebnine,
Tripolide Syrie,
Tripoli-Marine,
Tyr,
Zahlé,
Zghorta.

W Palestynie:

Abelin,
Abidiah,
Abilin,
Abouchouch,
Abousran,
Abu Dis,
2) Acre,
Addasieh,
Ailbun,
Ailut,
Ain Abus,
Ain Arik,
Ainezzetoun (Einzetim),
Ainghezal,
Ain Houd,
Ain Kerim,
Ain Sinia,
Ain Yebruk,
Akbara,
Akir (Ekron),
Amka,
Amwas,
Arara,
Artuf (Hartuv),
1) Ascalon,
Asiret Jshemelieh,
Asiret Kiblieh,
Ascar,
Athlit,
Audelah,
Ausarin,
Awerta,
Ayoun Kara (Richon le Zion),
Azmut,
Azzun,
Baka,
Bakoura,
Balade Sheikh,
Balata
Beersheba,
Beir Ez Zeit,
2) Beisan,
Beita,
Beit Arif (Bentshemen),
Beit Dajan,
Beit Dejan,
Beit Ello,
Beit Furik,
Beit Hannin,
Beit Hanun,
Beit Jba,
Beit Jmmerein,
Beit Jala,
Beit Jibrin,
Beit Likia,
Beit Luba,
Beit Sahur,
Beit Tahia (Esdud),
Beitunia,
Beit Wazzen,
Ben Naim,
Benshemen (Beit Arif),
Bertovia (Kastineh),
Berya (Biria),
Betania,
Bethany,
Bethoan (Bethgan),
Bethlehem (Haifa),
Bethlehem (Jerusalem),
Bidia,
Bireh,
Biria (Berya),
Bir Jacob (Bir Salem),
Bir Salem (Bir Jacob),
Bittir,
Bizarieh,
Burka,
Burkin,
Burin,
Busseile,
Chedera,
Chefoam,
Chirbet,
Dalid El Kermal,
Deburie,
Degavia,
1) Deiran (Rehoboth),
Deir Ballat,
Deir El Balah,
Deir El Hatib,
Deir Hanna,
Deir Jbzia,

Deir Jstia,
Deir Sheraf,
Deir Sineid,
Delhamieh,
Dhaheriyeh,
Djeba,
Djeddin,
Djedro,
Djudeide,
Domeh,
Dura,
Eddamoun,
Ein Zetin (Ainezzetoun),
Ekron,
2) El Afule,
El Birwe,
El Bureike,
El Frediss,
El Hammeh,
El Manoura,
El Mekr,
El Mesherfe,
El Mezra,
El Mughar,
El Muyeidib,
Enab,
Endor,
Erram,
Er Rueis,
Esdud (Beit Tahia),
Es Sawieh,
Es Sefra,
Es Semeirie,
Farkha,
Feram,
Ferata,
Ferradie,
Funduk,
Gamli,
1) Gaza,
Gedera (Katra),
Hableh,
Hedetta,
2) Haifa,
Hajjah,
Hannina,
Harbadj,
Haress,
Hartie,
Hartuv (Artuf),
Hattine,
Hebron,
Hedera,
Hizmeh,
Hulda (Khulda),
Huwara,
Jdhna,
Jmara,
Jrak Burin,
Jrgeig,
Jzzim,
1) Jaffa,
Jamine,
Jebata,
Jeide,
Jemmain,
2) Jenin,
Jericho,
Jermuk,
Jerusalem,
Jinsafut,
Jisr el Mejami,
Julis (Gaza),
Julis (Haifa),
Junction Staton,
(Wadi Surar Junction),
Junjar,
Kafer Yassif,
Kafretta,
Kafr Haress,
Kafr Jdik,
Kafrinji,
Kafr Kaddum,
Kafr Kassem,
Kafr Lukif,
Kafr Thilth,
Kaisarieh,
Karawa,
Kaskass,
Kastineh (Bertovia),
Katra (Gedera),
Kaukab (Haifa),
Keframian,
Kefrkenna,
Kefriam,
1) Khan Yunis,
Khobeize,
Khulda (Hulda),
Khurbet Hadrah,
Khurbet Surafend,
Kinereth,
Kireh,
Kubab,
Kufr Kamina,
Kufr Salit,
Kulonnieh (Mozah),
Kunbaze,
Lanjar,
Latroun,
Lifta,
Loubieh,
Ludd Junction,
Ludd Village,
Maader,
Makbie,
Mea Shearim,
Medjal Bani Fadel,
Medjdel (Tiberias),
Mejelkerum,
Meiran,
1) Majdal (Gaza),
Merda,
Mesha,
Miar,
Migdal,
1) Mikweh
(Mikweh Israel),
Mikweh
(Israel Mikweh),
Milhamieh,
Minarra,
Miyaba,
Mispah,
Mozah (Kulonnieh),
Mukhmas,
1 Mulebbis
(Petah Tikweh),
Musmus,
2) Nablus,
Nakurah,
2) Nazareth,
Ness Ziona,
Numrin,
Niff Jjbeil,
Olam,
1) Petah Tikweh
(Mulebbis),
Poria,
Rafa,
Rafida,
Ramallah,
Rame,
Ramleh (Palästina),
Rantieh,
1) Rehoboth
(Khurbet Deiran),

Reifrein,
Reine,
Rentis,
1) Richon le Zion (Ayun Kara),
Rosh Pinah,
Rugib,
Sabastia,
2) Safad,
Salameh,
Salem,
Sarona (Jaffa),
Rama,
1) Sarona (Tiberias),
Schaib,
Sedjera,
Seffurich,
Selfit,
2) Samakh,
Sendeine,
Serta,
Sarafand,
Shaarah,
Shafat,
Sheffin,
Shefr Amr,
Sheik Breikl,
Sheik Muannis,
Shutta,
Siloam,
Sinjil,
Solam,
Sukerier,
Sukhnin,
Surra,
Sussmir,
Tabaan,
Tabgha,
Talluza,
Tammum,
Tantura,
1) Tel Aviv,
Teleshamem,
Telfit,
2) Tiberias,
Till,
Touraan,
Tubas,
Tul Karem,
Tumra,
Umclamad,
Ummelfahn,
Ummezzenate,
Um Suffah,
Urif,
Wad Henaim,
Wadi Hannin,
1) Wilhelma,
Yafa,
Yakuk,
Yanoon,
Yapour,
Yasid,
Yasuf,
Yatta,
Yazur,
Yebna,
Yemma,
Yerka,
Yetma,
Zawata,
Zawieh,
Zeita,
Zicron,
Zicron Jacob,
Zimmarin,

Miejscwości poza Jordanem:

Ajloun, Gerash, (Jarash), Huon, Jrbid, Jerash (Gerash), Kafrinji, Suf, Ain Suweiteh, Amman, Belka. Es Salt, Madeba, Naur, Wadi Sir, Zizian (Jisch), Zuka, Kerak, Shobek, Tafileh.

1) Urząd wymiany Jaffa,

2) Urząd wymiany Haifa.

Dla innych miejscowości jest urzędem wymiany Jerusalem (Jerozolima).

L. 3162/VII z dnia 27 kwietnia 1925.

Przewóz poczty kolejowej przez organa kolejowe.

Zdarza się coraz częściej, że urzędy pocztowe i ambulanse używają uszkodzonych worków do sporządzania odsyłek listowych, oddawanych do przewozu bagażowym konduktorom kolejowym, lub, że konduktorzy kolejowi wzbraniają się przy wydawaniu odsyłek potwierdzać uszkodzenie worków.

Przypomina się urzędom pocztowym i ambulansom, że w myśl przepisów uzgodnionych z M. K. o przewozie worków listowych przez organa kolejowe (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 41 z 1921 r. str. 809) nie wolno oddawać kolejowym konduktorom bagażowym worków uszkodzonych i nienależycie zamkniętych. Konduktor zaś bagażowy jest obowiązany, oddając funkcjonarjuszowi pocztowemu worek uszkodzony, potwierdzić mu

na wykazie oddawczym stan i rodzaj uszkodzenia zwięzłą uwagą własnoręcznnie wykonaną i wyraźnie podpisaną.

To samo obowiązuje oddającego worki funkcjonarjusza pocztowego w myśl przepisów pocztowych ruchu.

Gdy konduktor bagażowy odmówi potwierdzenia uszkodzenia worka, ma urząd pocztowy donieść o tem przełożonej Dyrekcji P. i T., która zwraca się w tej sprawie do właściwej D. K. P.

L. 1454/VIII z 24 kwietnia 1925.

Zmiany w ruchu telegraficznym międzynarodowym.

Telegramy prywatne do Bułgarji są dopuszczone tylko w języku jawnym i podlegają tam cenzurze.

L. 1916/IX z dnia 28 kwietnia 1925.

Sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej.

Z powodu podwyższenia taksy kablowej Towarzystwa Eastern opaty za telegramy do Afryki i Azji zostały zmienione jak następuje:

Comores (wyspy)	3	fr.	05	cent.
Kenya i Uganda:				
Kismayu	4	„	30	„
inne urzędy	3	„	10	„
Madagaskar	3	„	05	„
Mauritius (wyspa)	2	„	80	„
Pemba (wyspa)	3	„	00	„
Portugalska Afryka Wschodnia:				
Beira, Laurenço Margnes (miasto), Mozasbique (miasto), Quelimane miasto	2	„	85	„
urzędy Nyassa-Comp. prow. Mozambique	3	„	85	„
wszystkie inne urzędy	2	„	95	„
Reunion (wyspa)	3	„	05	„
Rodriquez (wyspa)	2	„	80	„
Seychelles (wyspy)	2	„	80	„
Somali brytyjskie	3	„	42½	„
„ **francuskie**	3	„	15	„
„ **włoskie**	2	„	75	„
Tanganyika:				
Dar-esSalaam	3	„	22	„
Bukoba	3	„	95	
inne urzędy	3	„	42½	„
Ruanda Urundi: Usumburo	3	„	92½	„
Zanzibar	2	„	80	„
Ascension (wyspa)	2	„	80	„
Św. Helena	2	„	80	„
B. Niem.Afryka Południ.-Zach.	2	„	80	„
Nyassa kraj	3	„	30	„
Rhodesia północna	3	„	30	„
„ południowa	3	„	00	„
Unja Połudn. Afryk.	2	„	80	„
Arabja: Aden, Perim	2	„	80	„

Nowe opłaty obowiązują z dniem ogłoszenia.

Zagraniczną taryfę telegraficzną należy sprostować.

L. 1825/IX z 22 kwietnia 1925.

Sprostowanie taryfy radjotelegraficznej.

Na stronie 7-ej taryfy telegraficznej za telegramy „via Radjo Warszawa“ (Dod.: do Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 55 z 1923) należy wpisać pod pozycją „Alaska“ w kolumnie „zniżkowe“ — fr. l. cent. 61.

L. 1779/XI z 24 kwietnia 1925.

Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr.	Miejsce wydania	Data	Nazwisko i imię	Kwota	Uwagi
234840	Słonim	3/X. 24.	Kmita Henryk	Zł. 200 gr. —	
249981	PKO Warszawa	26/IV. 24.	Matulewicz Władysław	„ 30 „ —	
252191	Łódź 4	28/X. 24.	Fajn Feiweł	„ 1 „ —	
290535	Rogóźno k/Łańcuta	3/IX. 24.	Marciniec Józef	„ 250 „ 45	

Wykaz odnalezionych książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone.

Nr.	Miejsce wydania	Data	Nazwisko i imię	Kwota	Uwagi
267087	PKO.Warszawa	3/I 25	Mirski Rudolf	Zł. 400.—	

Legitymacje i dokumenty unieważnione.

Radcy budownictwa inż. Juljanowi Mudrakowi ze Lwowa skradziono legitymację kolejową Nr. 14 wystawioną dnia 29/I 1921 i prolongowaną na rok 1925 przez Dyrekcję Poczt i Telegr. we Lwowie. Nadużywającego tego dokumentu, który się unieważnia, należy oddać władzy bezpieczeństwa, a legitymację odebrać i przesłać do lwowskiej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

KONKURSY.

Na stanowsko naczelnika urzędu poczt.-telegraf. III klasy w Wysokiem-Mazowieckiem.

O powyższe stanowisko mogą się ubiegać urzędnicy VIII i IX st. sł.

Podania w terminie 2 tygodniowym należy wnosić do Dyrekcji poczt i telegrafów w Warszawie.

Przy urzędzie jest mieszkanie dla naczelnika urzędu;

na stanowisko naczelnika urzędu poczt.-telegraf. VI klasy w Wiżajnach. *)

O powyższe stanowisko mogą się ubiegać urzędnicy XI i XII st. sł.

Podania w terminie 2 tygodniowym należy wnosić do Dyrekcji Poczt i telegrafów w Warszawie.

Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika urzędu;

na posadę kierownika urzędu pocztowego VI kl. w Starej Soli w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie *).

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy XI i XII st. służb., niżsi funkcjonarjusze pocztowi XI i XII grupy uposażeniowej oraz substytuci, posiadający przynajmniej jeden rok służby pocztowej.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

na posadę agenta pocztowego II-go stopnia w Dobrotworze (powiat: Kamionka strumiłowa).**).

Termin do wnoszenia podań do Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie 3 tygodnie.

Odwołanie konkursu.

Konkurs na posadę kierownika urzędu pocztowego VI kl. w Hłuboczku wielkim, ogłoszony w Dz. Urz. Nr. 8 z r. 1925 odwołuje się. Wniesione prośby o tę posadę pozostaną bez odpowiedzi.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

KRAKÓW.

Prawidłowe stmplowanie przesyłek.

Wiele urzędów i agencji pocztowych wyciska niedbale stempel rekomendacyjny i datownik na przesyłkach pocztowych, oraz niewyraźnie wypisuje numer listu poleconego.

Niedlbalstwo to powoduje utrudnienia w transporcie tych przesyłek zwłaszcza do zagranicy i wywołuje nieustanne reklamacje ze strony zagranicznych urzędów wymiany.

Wobec tego poleca się naczelnikom urzędów i kierownikom agencji pocztowych dopilnować, by przytoczone usterki więcej się nie powtarzały, gdyż winnych będzie się pociągać do odpowiedzialności.

L. 4/25658. z 19 kwietnia 1925.

---

*) Warunki konkursu na posadę kierownika urzędu poczt. VI kl. podane są wDz. U. Nr. 18 z r. 1923.

**) Warunki konkursu na posadę agenta pocztowego podano w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 23 z r. 1921 str. 372.

Dział nieurzędowy.

ADRES ADMINISTRACJI: GEN. DYREKCJA POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr. 4.

Cena prenumeraty na I kwartał 1925 roku — 2 zł. 50 gr.

Cena egzemplarza pojedyńczego 30 gr.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 10 groszy

Prenumeratę można wpłacać za pośrednictwem PKO. na konto czekowe Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 28967 30-IV.25. 5000.

290